

SZOCIÁLIS ÉS CSALÁDÜGYI MINISZTERIUM

Kelemen Csaba részére

Iktatószám: FOIF/30-1/2026-SzCsM

kmt+request-31329-b4842929@kimitud.hu

Tárgy: Válasz közérdekű bejelentésre

Tisztelt Kelemen Csaba Úr!

A 2026. augusztus 7. napján megküldött, munkavállalókat érintő jogalkotási kezdeményezése kapcsán az alábbiakról tájékoztatom.

A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 90/2026. (V.13.) Korm. rendelet 145. § (1) bekezdés c) pontja alapján a Kormány foglalkoztatáspolitikáért felelős tagja a szociális és családügyi miniszter.

A bejelentést tevő munkavállaló kiszolgáltatott helyzetére rávilágító megkeresésében megjelölt aggályok jelentős része jelen jogszabályi környezetben is kezelhető.

A foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 8. § (5)-(6) bekezdései szerint a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság ellenőrzése és eljárása során hivatalból zártan kezeli az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevőjének természetes személyazonosító adatait és lakcímét, kivéve, ha az érintett kéri a zárt adatkezelés mellőzését. Az eljárás során vélelmezni kell a tanúként meghallgatott foglalkoztatottnak, valamint a panaszt, közérdekű bejelentést benyújtó természetes személynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénynek az adatok zárt kezelésére vonatkozó szabályai szerinti olyan helyzetét, amely alapján őt nyilatkozata miatt súlyosan hátrányos következmény érheti. E személyeknek tanúként történő első meghallgatása során a zárt adatkezelés szabályai szerint kell eljárni akkor is, ha a meghallgatott személy a zárt adatkezelést nem kéri.

A panaszt vagy közérdekű bejelentést megtevő munkavállalót védelem illeti meg, a bejelentés/panasz megtételekor anonimitást kérhet, amelyet a foglalkoztatás-felügyeleti hatóságok megtartanak, így a bejelentő személye nem válik ismertté jelenleg sem.

A foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 115/2021. (III. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 5. § (2) bekezdése meghatározza azokat a minimumkövetelmények körében rögzített szabályokat, amelyek megtartására a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság ellenőrzése kiterjedhet. A foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés szempontjából minimumkövetelménynek kell tekinteni többek között az ellenérték megfizetésére, és a jogviszony megszűnésével összefüggő igazolás kiállítására és kiadására, valamint az elszámolás megtörténteire vonatkozó szabályok megtartását. A hatóságok ellenőrzése így a kérdéses tárgykörre jelenleg is kiterjed, a határozat kiadása után a kötelezettség nem teljesítése esetén a végrehajtás elrendeléséig.

Az Fftv. indokolása szerint a törvény célja többek között a foglalkoztatás felügyelete tekintetében, hogy az Alaptörvényben megfogalmazott elvek alapján a foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályokban megállapított alapvető kötelezettségek megtartása állami felügyeletének tárgyát, az eljárás rendjét, valamint e kötelezettségek megszegésének jogkövetkezményeit meghatározza. A foglalkoztatás-felügyeleti hatóság rendeltetése, hogy ellenőrizze a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt szabályozó jogszabályok minimumkövetelményeinek betartását a foglalkoztatók részéről, és ezzel biztosítsa a

foglalkoztatottakat megillető jogok érvényesülését, valamint visszaszorítsa a jogsértő foglalkoztatásból származó gazdasági előnyöket. Ennek keretében jogsértés esetén szankciókat (pl. további foglalkoztatás megtiltása, munkaügyi bírság) is alkalmazhat, illetve kötelezheti a foglalkoztatót a jogsértés megszüntetésére.

Az Fftv. 8. §-a rögzíti az ügyfél fogalmát, valamint az ellenőrzés hivatalbóliségát:

8. § (1) A foglalkoztatás-felügyeleti hatóság eljárásában ügyfél az a foglalkoztató, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, vagy akivel szemben hatósági eljárást indítottak, továbbá az a Magyarországon letelepedett vagy külföldi munkáltató, aki közösségi jogszabályon alapuló adatszolgáltatásra kötelezett. (2) A foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés kizárólag hivatalból indul, az ügyfél saját hatósági ellenőrzését nem kérheti.

Az Fftv. indokolása szerint "külön szükséges kiemelni a hatósági ellenőrzés és eljárás keretében az ügyfél fogalmát, aki kizárólag a foglalkoztató, akivel, amellyel szemben az ellenőrzést, eljárást a hatóság lefolytatja. Az ellenőrzés, illetve az eljárás további résztvevői (pl. munkavállaló, panaszos, közérdekű bejelentő, érdekképviselői szerv képviselője stb.) nem minősülnek ügyfélnek, mivel a hatóság az eljárása alapján keletkező közjogi jogviszonyból származó kötelezettséget csak az ügyféllel, azaz a foglalkoztatóval szemben állapíthat meg. A munkáltatóval szembeni ellenőrzés és eljárás alapján hozott döntés tartalma a munkavállalók számára nem keletkeztet közvetlenül érvényesíthető jogot, nem lesz közvetlen és nyilvánvaló érdekeltségük, ami az ügyféli minőséghez elengedhetetlen (KGD 2018.98, KGD 2011.159, KGD 2007.20). Jellemzően a közvetlenség hiányának jeleként értékeli a bírói gyakorlat, ha az igényérvényesítésnek van más törvényes útja (Kúria Kfv.III.37.455/2012/5., Kfv. III. 37.458/2012/5., Kfv.III.37.463/2012/5., Kfv.III.37.583/2013/6.). Amennyiben a munkavállaló jogviszonyát, azaz jogos érdekét érintően tartalmaz a hatósági döntés megállapítást, akkor e tekintetben a további érvényesíthető joga csak közvetett, mivel a döntés rá vonatkozó részében már nem közigazgatási bírósági eljárást, hanem kizárólag őt érintően munkaügyi pert kezdeményezhet és szerezhethet érvényt - további - munkaügyi jogosultságainak.

A határozat szerinti kötelezések és azok végrehajtása kizárólag a munkáltató és az ellenőrző hatóság között keletkező jogviszonyban értelmezhetőek, ahogy erre az Alkotmánybíróság a 23/1998. (VI. 17) AB határozatával is rámutatott. A hatósági ellenőrzés az AB döntés - azóta is érvényes - joghatásának megfelelő jogalkalmazói gyakorlatot követte és követi."

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 132. §-a alapján, ha a kötelezett a hatóság végleges döntésében foglalt kötelezésnek nem tett eleget, az végrehajtható. A 133. § (1) és (2) bekezdései szerint a végrehajtást – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – a döntést hozó hatóság, másodfokú döntés esetén pedig az elsőfokú hatóság rendeli el. A hatóság a végrehajtást hivatalból vagy a jogosult kérelmére rendeli el. A hatóság a döntés végrehajthatóságától, illetve a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem beérkezésétől számított öt napon belül elrendeli a végrehajtást és a döntést közli a végrehajtást foganatosító szervvel is. A 134. § (1) és (2) bekezdései rögzítik, hogy a végrehajtást – ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzat rendelete másként nem rendelkezik – az állami adóhatóság foganatosítja. A végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtásra önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthet, a végrehajtás során azonban csak a végrehajtást elrendelő hatóság jogosult végzést hozni. Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvényt kell alkalmazni arra a végrehajtásra, amelyet az Ákr. alapján az állami adó- és vámhatóság foganatosít.

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 285. § (1) bekezdése alapján a munkavállaló a munkaviszonyból vagy az e törvényből származó, a szakszervezet, az üzemi tanács az e törvényből vagy

kollektív szerződésből, vagy üzemi megállapodásból származó igényét bíróság előtt is érvényesítheti. A munkavállaló könnyített feltételek mellett indíthat munkaügyi pert. A Kúria honlapján ismerteti a 2/2013 (IV.8) KMK véleményt, amely a munkaügyi perekben az illetékre és a munkavállalói költségkedvezményre vonatkozó szabályok alkalmazásáról szól (<https://kuria-birosag.hu/hu/kollvel/22013iv8-kmk-velemenymunkaugyi-perekben-az-illetekre-es-munkavallaloi-koltsegkedvezmenyre>):

- A munkavállalói költségkedvezmény a Pp. 84. § (1) bekezdésében foglalt teljes költségmentességet jelent. A munkaügyi perekben a munkavállalót az előírt jogszabályi feltételek alapján bírói mérlegeléstől függetlenül a per egész tartamára, alanyi jogon illeti meg. Az arra való jogosultságot a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia. A 2012. július 24-étől [a 2012. évi CXVII. törvény 14. § (1) bekezdésével] átszámozott Pp.358/B. §-a rendelkezik a munkavállalói költségkedvezmény módosított szabályairól.

- 2008. február 6-tól mind a munkavállalót, mind a munkáltatót tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg szintén a per egész tartamára, ezért az illetéket előzetesen nem kell leróniuk, így illetéket a munkavállalónak is csak pervesztessége esetén kell viselnie.

- A munkaügyi perben a munkavállaló a részére engedélyezett munkavállalói költségkedvezmény, (esetleg személyes költségmentesség, illetékmentesség) vagy (a 2008. január 1-jét megelőzően indult még folyamatban lévő perben) a KMR. 2.§ (1) bekezdés f) pontja alapján fennálló tárgyi költségmentesség folytán mentesülhet az illetékfizetési kötelezettség alól (Itv. 56. §.). E mentesülés a perszakaszonként megállapított illetékalap után külön- külön számított és megállapított mértékű (első-, másodfokú és felülvizsgálati) eljárási illeték megfizetésére vonatkozik az 1/2012.KMPJE határozatnak megfelelően, amely szerint az illeték alapja és mértéke megállapításánál a per egyes szakaszai önállóan tekintendők.

A károkozásra, illetve a kár megtérítésére irányuló kérelemre a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság hatásköre nem terjed ki, annak megítélése bírósági hatáskörbe tartozik az Mt. károkozásra vonatkozó szabályai szerint, ennek érvényesítése mindig is bírósági hatáskörbe tartozott. A munkaügyi bírság kiszabásának célja a jogsértő magatartás szankcionálása, valamint a hatóság - a jogalkotói szándékkal összhangban - ezzel ösztönözi a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyra vonatkozó minimumkövetelmények betartását, továbbá visszaszorítja a jogsértő foglalkoztatásból származó előnyöket. Emellett a hatósági eljárás a jogsértések megszüntetését, következményeik elhárítását és a további jogsértések megelőzését is szolgálja (amihez a bírság mellett kötelezés és egyéb szankciók is kapcsolódhatnak).

A megkeresésben indítványozott jogszabályi módosítások, amelyek szerint a hatóság érvényesítse közvetlenül a teljes munkavállalói igényeket, nem illeszkedik a magyar jogrendbe. Az Ákr., Mt., Fftv., Korm. rendelet, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény, a végrehajtási eljárásról szóló törvény olyan jogszabályok, amelyek több hatóság eljárását is meghatározzák, és amelyeknek a javaslat szerinti jelentős átalakítása a jelenleg is működő, munkavállalót több ponton védő rendszer mellett nem indokolt.

Kérem tájékoztatásom szíves tudomásul vételét.

Budapest, 2026. augusztus 18.

Tisztelettel:

Szociális és Családügyi Minisztérium